

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

ترتیب کونکی : الحاج داکتر امین الدین سعیدی – سعید افغانی

۲۸ مارچ ۲۰۲۰

دجمع لمونځ ترک کول

استاذ دکتور علي محیی الدین د مسلمانانو د علماؤ د نړیوالی اتحادیې عمومی منشي په دینی فتوای کی لیکي :

الله تعالی د ځینو عباداتو په پرېښودو بښنه کوي:

لکه څرنگه چې د اکراه په حالت کی د کفر په کلمه نطق جواز لري، الله تعالی فرمایي : «إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ» یعنی هغه څوک د الله تعالی د گرفت څخه مستثنی دی چې د اکراه سره مخامخ شي خو زړه یې په ایمان مطمئن وي.

د دې ایت او نورو ایتونو څخه او همدغسی د نبوي اکرم صلی الله علیه وسلم دسیرت څخه معلومیږي چې دویری او خوف په صورت کی د فرائضو او واجباتو د پرېښودو لپاره یو مقبول عذر دی البته کله چې په خپلوشروطونو برابر وي. دهغه جملی نه :

۱- د لمونځ کونکو تر مینځ د وباء د خپریدو د ډار څخه د جمعی او د جمع لمونځ پرېښودل.

زمونږ فقهاؤ ویلي دي چې هغه ویره او ډار چې له کبله یې جمعه او د جمع لمونځ پرېښودل کیږي په درې قسمه دی:

۱- دا چې یو سړی د ځان په هلاکت و ډار شي یا د بدن ځینو برخو په تلف و ډار شي یا ورباندې کوم تېری کیږي یا هم د سختو وهلو خطر ولري، یا هم د اختطاف یا د بندي کیدو خطر سره مخامخ وي ، یا هم د ځناورو د حملې سره مخامخ کیږي، په دې ټولو حالاتو کی جامع جمات ته چی دغه خطرونه پکی وي پرېښودل جواز لري.

۲- دا چې یو څوک د جمعی یا د جماعت د لمونځ په تللو کی د مال د ضایع کیدو خطر سره مخامخ کیږي، بلکه که څوک د خپلي سورلی په هکله ویریري چې ځناور یې و ډاري هم جمعه او جماعت پرېښودل جواز لري.

۳- دا چې څوک د جمعی یا جماعت د تللو له کبله د خپل اهل او اولاد په هکله خطر ولري، مثلاً د چا په کور کی یو ماشوم وي او داسې څوک نه وي چې د هغه ساتنه وکړي او یا دا سړی ویره لري که لمونځ په خاطر مسجد ته ولاړ شي یو نږدې انسان د مرستي پرته له مرگ سره مخامخ کیږي او یا هم د شهادت د کلمې د تلقین څخه محرومیږي گن شمیر دلایل شته چې د جمعی لپاره تگ هله واجب دی چې انسان ته نفس په رابطه کوم خطر متوجه نه وي همدارنگه اهل او مال ته یې هم خطر متوجه نه وي، دلایل په لاندې توگه دي:

۱ - « وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ » يعني الله پاک پر تاسي په دين کې کوم تنگسي نه ده لازمه کړې، بل آيت کې راځي:

۲ - « يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ: » يعني الله تعالى پر تاسو د اسانۍ اراده لري او د سختۍ اراده نلري. ابن قدامه وايي: د جمعي او د جماعت په پرېښودو خايف يعني د ډار او ويري څښتن معذور بلل کيږي، نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي: ” مَنْ سَمِعَ الْمُتَنَادِيَ فَلَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ اتِّبَاعِهِ عُدْرٌ قَالُوا: وَمَا الْعُدْرُ؟ قَالَ: خَوْفٌ أَوْ مَرَضٌ ” يعني څوک چې اذان واورې او د اذان اجابت څخه کوم عذر نه وي منع کړي ، صحابه ؤ و فرمايل: عذر څه شي دی؟ نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: د عذر څخه مراد ويره او ناروغي ده. او خوف او ويره په درې قسمه ده:

۱- په نفس ويره

۲- په مال ويره

۳- په اهل ويره

نو دغه ټولو دلايلو ته په پام سره د وباء گانو لکه کرونا يا (کوفيد ۱۹) د خپرېدو پر مهال د جمعي او جماعت لمونځونو ته نه حاضرېدل جواز لري ځکه دا وپرونکې وباء گانې بلل کيږي، خو په دې شرط چې ويره او ډار يقيني وي او صرف يو وهمی شايعه نه وي؛ ځکه د واجباتو پرېښودل تر هغه جواز نلري تر څو غالب گمان نه وي راغلی.